

Tilgjengelige psykologer

Avtalespesialistene på Voss samarbeider tett med fastlegene og gjør det de kan for å holde ventetiden for pasientene nede.

PUBLISERT 5. april 2009

GODT SAMARBEID: - Det er ikke spesielt vanskelig å få time hos oss, sa dette firkløveret i et intervju med lokalavisa på Voss. Fra venstre: Stein Egil Solberg, Bodil Solberg, Hans Schmidt Øverland og Anne-Jorunn Ryum Møen.

Stein Egil Solberg merker misnøyen med avtalespesialistene, og både han og psykologkollegene jobber mer enn full uke for å møte presset. På Voss er det bare noen hundre meters rusletur fra fastlege og NAV til psykologenes kontorer, og Solberg innrømmer at det forenkler samspillet dem imellom. Da er det mer krevende å samarbeide med fastlegene lenger unna, som i Hardanger, men siden de fire psykologene har bodd og jobbet i området lenge, har de god kontakt også med disse legene.

Krevde bedre henvisninger

Å få legene til å skrive gode henvisninger er en viktig forutsetning for å kunne prioritere pasienter, understreker Solberg.

– Før kunne henvisningene være svært upresise, med korte og generelle beskrivelser av pasientens problemer. Men etter å ha stilt krav om mer informative og grundige henvisninger fungerer det bedre, og på grunnlag av henvisningene kan vi gi rask

tilbakemelding til lege og pasient. Det er viktig, ikke minst slik at legen kan finne andre muligheter dersom hun eller han ikke vil at pasienten skal vente til vi kan gi tilbud her hos oss.

Det blir helt feil å gi pasienten en liste over terapeuter i området og overlate ansvaret for kontakt til pasienten, mener psykologen, som ikke sjelden tar en telefon til legen eller pasienten hvis henvisningen er ufullstendig. Eller han ringer for å si at han kan tilby hjelp, men at det kan ta litt tid. Mange gir uttrykk for at de setter pris på å få en slik telefon.

Hull i timelisten

Det gjelder å se mulighetene, og et tilbud om et par–tre terapitimer mens en venter på et mer regelmessig tilbud, kan være til god hjelp for noen, forteller Solberg. Ser han at timelisten har hull, tar han for seg bunken med henvisninger og ringer til aktuelle pasienter. Det er begrensende å bare tenke standardløsninger, mener psykologen, og forteller at han også informerer pasientene om muligheten for å få tre samtaler gjennom NAV uten legehenviing:

– Vi fikk mange henvendelser til kontoret etter at vi hadde fortalt om denne muligheten i intervju med lokalavisa her, ler han.

Mange ringer direkte til psykologenes kontor, og disse telefonsamtalene sluker en del tid. Men Solberg ser det som sin oppgave å guide folk i helsevesenets irrganger, og peke på alternative muligheter, som familievernkantor eller poliklinikk.

Nye krav

Rammene privatpraktiserende psykologer jobber innenfor, har endret seg mye siden han startet sin virksomhet i 1987. I stadig større grad defineres privatpraktiserende psykologer og psykiatere som del av det generelle helsesystemet. Med det følger krav om at de følger nasjonale retningslinjer for prioritering, behandling og journalføring.

Ordningen med driftstilskudd som kom i 1998, var et stort fremskritt både for pasientene og for psykologer som fikk tilbudet.

– Men antall driftstilskudd har jo nesten ikke økt siden da, og vi er blitt et knapphetsgode, sier han.

Påstanden om at psykologene bare velger pasienter de ønsker seg, avviser han på det sterkeste.

– Noen defineres riktignok ut, det kan være pasienter som trenger et tverrfaglig team rundt seg, som ikke kan nyttiggjøre seg vårt tilbud. Ellers prioriterer vi så godt vi kan etter gjeldende kriterier.

– *Dere anklages for å holde på pasientene lenger enn nødvendig?*

– Det er stor variasjon i hva den enkelte pasient har behov for, avhengig av symptomatologi, sykehistorie og livssituasjon. Noen klarer seg med relativt få timer, andre trenger mer tid, og noen svært lang tid. Det bør være plass for alt dette. Men den

typen behandling som strakte seg over år, kanskje med flere samtaler i uka, er ikke lenger representativ for vår praksis. I dag jobber vi i all hovedsak mer her og nå-orientert og problemfokuseret for å få folk på beina og i jobb. Vi har nært samarbeid med fastlegene og med NAV.

Psykologen merker et økende press på effektiv behandling, men viser til tallenes tale:

– Dette er effektiv behandling. Avtalespesialistene står for en svært stor del av det polikliniske tilbudet. Det er nok nødvendig å se nærmere våre arbeidsmåter og rutiner. Vi ønsker å hjelpe flest mulig, men det må ikke skje på bekostning av den enkelte pasienten, avslutter han.

nina.strand@psykologforeningen.no

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 46, nummer 4, 2009, side 377